

Európai Gazdasági és Szociális Bizottság vélemény – Tárgy: „Módosított javaslat tanácsi irányelvre a 77/388/EGK irányelvnek a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye tekintetében történő módosításáról”

COM(2005) 334 final – 2003/0329 (CNS)

(2006/C 195/13)

2005. október 14-én az Európai Bizottság úgy határozott, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződés 250. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a fenti tárgyban.

A bizottsági munka előkészítésével megbízott „Gazdasági és Monetáris Unió, gazdasági és szociális kohézió” szekció véleményét 2006. április 28-án elfogadta. (Előadó: Arno METZLER)

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2006. május 17–18-án tartott 427. plenáris ülésén (a május 17-i ülésnapon) 143 szavazattal ellenszavazat nélkül, 4 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményt.

Összefoglalás és ajánlások

Az EGSZB a jó irányba tett első lépésként üdvözlöi a kezdeményezést. Az értékelendő javaslat célja, hogy néhány különösen vitatható hozzáadottértékadó-szabályozás a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyével kapcsolatban egyszerűbbé és átláthatóbbá váljon. Az EGSZB üdvözlöi a 6. HÉA-irányelvhez kapcsolódó kezdeményezést, amely fontos állomás a lisszaboni folyamatok megvalósításához, illetve a belső piacról szóló irányelvben említett célokhoz vezető úton. A működő európai civil társadalomnak egyik feltétele a működő és versenyképes gazdasági rendszer. Ez az alapvető szempont összehasonlítható szabályozások alkalmazását feltételezi. Ilyen értelemben üdvözlendő a módosított irányelvjavaslat, hiszen a fogyasztás helyén alapuló adóztatás kibővítése révén megkísérli elkerülni a verseny torzító szabályozásokat. Ez azonban – ahogy az alábbiakban bemutatásra kerül – feltételezi, hogy ezzel párhuzamosan megfelelő mechanizmusok jönnek létre, amelyek a kis- és középvállalkozásoknak is lehetővé teszik, hogy részt vegyenek a Közösségen belüli versenyben, anélkül, hogy további túlzott adminisztratív költségeket kellene viselniük. Gondolhatunk itt egy működő „egyablakos” mechanizmus bevezetésére.

Az EGSZB már 2004. április 28-i véleményében utalt a HÉA egyszerű kijátszhatóságára, és alternatívaként javasolta egy olyan rendszer kidolgozását, amely hatékonyabb adóbeszedést tesz lehetővé. A vélemény bírálta a polgárok/fogyasztók közötti, az érvényben lévő HÉA-rendszer hiányosságából adódó egyenlőtlen bánásmódot. Ezeket a hiányosságokat sürgősen orvosolni kell.

A lehető leggyorsabban meg kell szüntetni a verseny torzítását. Ilyen például abból adódhat, ha egy vállalkozó szolgáltatásait csak azért tudja kedvezőbb áron kínálni a piacon, mert egy közbelső fázisban kijátssza a forgalmi adót és ezáltal jogosulatlan árelőnyhöz jut. Ebben az esetben is az illetékes intézményeken a sor, hogy cselekedjenek, amire az EGSZB nyomatékosan kéri őket.

A bábeli zűrzavar a közös kereskedelem és a közös piacok végét jelenti. Az egységesített jog alkalmazása azt is feltételezi, hogy az adott jog definíciója tekintetében összhang van. Ezért az EGSZB a fogalommeghatározások területén uralkodó zavar megszüntetésére szólít fel. Ebben a tekintetben többek között a módosított javaslat 9a. cikkében szereplő „ingatlan” fogalma jó

példa arra, hogy az Európai Bíróság az EU tagállamainak eltérő meghatározásai vonatkozásában megkísérli orvosolni a helyzetet. Mindezt azáltal, hogy a közösségi jog önálló fogalmait tekinti a hatodik HÉA-irányelv alapjának (az „ingatlanok bérbeadása” fogalommal kapcsolatban lásd a C-315/00. sz. Maierhofer-ügyben 2003. január 16-án hozott ítéletet).

Ez azt is megköveteli, hogy a szükségesnek tekintett jogalkotási aktusokat a lehető leghamarabb végrehajtsák, hogy a jogalkotóknak lehetőségük legyen az aktusoknak a forgalmi adózást szabályozó nemzeti jogba történő gyors átültetésére. Kérdéses lehet azonban, hogy tartható-e az irányelv végrehajtásának 2006. július 1-jei időpontja.

Indokolás**1. Bevezető**

Többek között a lisszaboni határozatok révén az EU-nak az a szándéka, hogy az elkövetkezendő években a világ legversenyképesebb gazdasági térségévé váljon. E cél eléréséhez szükség van arra, hogy az Európai Unió és államai konzisztens, összehangolt és versenyképes adójoggal rendelkezzenek. A hozzáadottérték-adó az Unióban – mindenekelőtt a 6. EK-irányelv révén – rendkívül átfogóan összehangolt terület, mindazonáltal vannak korlátok és akadályok, amelyek jelentős mértékben hátráltatják a Közösségen belüli üzleti forgalmat, ahogy azt az EGSZB a 2003. december 23-i irányelvjavaslathoz kapcsolódó 2004. április 28-i „A szolgáltatásnyújtás megadóztatási helyére vonatkozó szabályok” című véleményében (ECO/128) már egyértelművé tette.

A hatodik HÉA-irányelv módosítására vonatkozó javaslat kapcsolódik a 2003. december 23-i irányelvjavaslathoz, és a vállalkozások közötti szolgáltatásnyújtás (B2B), valamint a fogyasztói-kiskereskedelmi szolgáltatások (B2C) megadóztatása helyének koherens újraszabályozását tartalmazza.

2. Háttér

2.1 Az 1967. április 11-i első és második EK-irányelv óta a Közösség célul tűzte ki az adóhatárok tagállamok közötti megszüntetését. Ennek az elképzelésnek a megvalósításához szükség volt egy egységes adóztatási helyre. A célkitűzésnek

tekintett elv – a származási ország elve – ahhoz vezetne, hogy az összes megadóztatható tevékenységet, amelyet egy gazdasági szereplő az Európai Közösség keretén belül a székhelye szerinti államban folytat, ott kell megadóztatni. Ennek az elvnek megfelelően a Franciaországból egy másik tagállamba szállított áru a francia hozzáadottérték-adó hatálya alá esne és a francia adókulcs szerint adózna. Ugyanez lenne érvényes a Franciaországból származó szolgáltatásokra.

2.2 A származási ország elve azonban a verseny torzulásának elkerülése érdekében összehangolt hozzáadottértékadókulcsokat követelt volna meg az egyes államokban. Mindenekelőtt azonban egy belső klíringrendszerre lett volna szükség, mert a hozzáadottérték-adó az európai országok adóbevételeinek és az EU finanszírozásának jelentős részét képezi.

2.3 Ezért határozott úgy az EU, hogy legalábbis egy hosszabb átmeneti időszakra eltér a származási ország elvétől.

2.4 Az Európai Bizottság azonban különböző intézkedéseket hoz az egyes tagállamok közötti gazdasági forgalom erősítése, a bürokratikus akadályok leépítése és a – különösen az eltérő adókulcsok miatt fellépő – versenytorzulások csökkentése sőt, ha lehetséges, teljes megszüntetése érdekében. A múltban főként a Tanács járult hozzá a különbségek fenntartásához. Az EGSZB továbbra is támogatja az Európai Bizottságnak minden olyan átalakítási törekvését, amely megkönnyíti a belső piac működését.

3. Az új szabályozás értelme és célja

Általában a szolgáltatás teljesítésének helye határozza meg, hogy a szolgáltatás hol esik a hozzáadottérték-adó hatálya alá. Mivel az Unión belül általában 15 és 25 százalék között változik a HÉA normál kulcsának mértéke, ez a módosított javaslatban levő szabályozási területeken megnyitja az utat a verseny torzításához az Unión belüli vállalkozók/adóalanyok között, valamint a harmadik országbeli vállalkozások esetében is. Az Európai Bíróság ítélezési gyakorlatában egyre inkább igyekszik megtiltani a versenynek egy eltérő forgalmi adózási eljárás révén történő torzulását; elsősorban például az adóköteles vállalkozások és az állami intézmények között. Így az Európai Bíróság például a C-200/04. sz. *Finanzamt Heidelberg* kontra *iSt internationale Sprach- und Studienreisen GmbH* ügyben 2005. október 13-án hozott ítéletében kimondja, hogy a szóban forgó ügyben nyilvánvaló, hogy a hatodik EK-irányelv 26. cikkének alkalmazására vonatkozó kiegészítő feltétel a gazdasági szereplők megengedhetetlen megkülönböztetéséhez vezethetne és vitathatatlanul az érintett gazdasági szereplők közötti verseny torzulását vonná maga után, ami hátrányosan befolyásolná ennek az irányelvnek az egységes alkalmazását.

4. A 2005. július 20-i módosított javaslat tanácsi irányelvre

4.1 Általános megjegyzések

Ezeknek az intézkedéseknek az egyike megtalálható a 2005. július 20-i, tanácsi irányelvre tett módosított javaslatban (COM(2005) 334 final). Ennek a módosított javaslatnak egyik előzménye volt a 2003. december 23-i módosított javaslat tanácsi irányelvre a 77/388/EGK irányelvnek a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye tekintetében történő módosításáról (COM(2003) 822 final – 2003/0329 (CNS)).

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2004. április 28-án dolgozott ki véleményt ezzel az irányelvjavaslattal kapcsolatban. Véleményében hangsúlyozta, hogy az új előírások meg sem közelítik az Európai Bizottság által általánosan kitűzött, egyszerűsítésre vonatkozó célt. Megerősítette azt a nézetét, hogy minél jobban be kell határolni egyrészt a tagállamok mozgásterét a rendelkezések értelmezésére, másrészt az adóhatóságok saját hatáskörű döntéseinek mozgásterét. Mindenekelőtt nem tartja elegendő ellenőrzésnek a VIES-rendszert, főként a rendszer már ma tapasztalható nehézségei miatt.

4.2 Konzultációs dokumentum

Időközben több konzultációra került sor a szolgáltatásnyújtás helyének tárgyában. A konzultációk általános eredménye az volt, hogy a szolgáltatás helyére vonatkozó előírásokat felül kell vizsgálni, mert a fennálló előírások problematikusnak tekinthetők. Ugyanakkor általánosan elismerték, hogy ezen a területen minden módosításnak eleget kell tennie egyrészt az adóhatóságok általi ellenőrzés és a vállalkozók adókötelezettségei követelményeinek, másrészt viszont azt az alapelvet is figyelembe kell vennie, hogy a HÉA ahhoz az államhoz folyjon be, amelyben a fogyasztás történik. Ezzel kapcsolatban a konzultáció résztvevői újra és újra hangsúlyozták azt a követelményt, hogy a gyakorlatban jól alkalmazható és nem túl költségigényes szabályozást kell létrehozni – amely nem korlátozza a Közösségen belüli üzleti forgalmat.

4.3 A módosított javaslatban található általános szabályozás

4.3.1 Szigorú különbséget kell tenni a tekintetben, hogy egy szolgáltatásra két vállalkozó (tehát adóalany) ⁽¹⁾ között vagy egy vállalkozó és egy nem vállalkozó (tehát adóalany) nem minősülő személy ⁽²⁾ között kerül sor. Jelen véleménytervezet élesen megkülönbözteti e kétféle esetet.

4.3.2 Az adóalanyoknak nyújtott szolgáltatások esetében a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének megállapításakor az alapszabály szerint abból a helyből kellene kiindulni, ahol az ügyfél letelepedett és nem abból a helyből, amelyek a szolgáltatást nyújtó alany gazdasági tevékenységének székhelye.

4.3.3 A dokumentum javasolja annak az alapszabálynak a megtartását, miszerint egy nem adóalanyok nyújtott szolgáltatás esetében a szolgáltatás teljesítésének helye az a hely, ahol a szolgáltatás nyújtója székhellyel rendelkezik. Erre a döntésre azért kerül sor, mert az adóalanyok nem minősülő személynek nyújtott szolgáltatás más uniós tagállamban történő megadóztatása ahhoz vezet, hogy a szolgáltatást nyújtó vállalkozóra aránytalanul nagy adminisztrációs teher nehezedik, például az adott uniós államokban a HÉA-nyilvántartásba történő regisztráció miatt.

4.3.4 Amíg nincs olyan mechanizmus, amely lehetővé teszi, hogy a fizetendő adót a tagállamban hajtsák be anélkül, hogy ez szükségtelenül bonyolult adminisztrációt váltana ki, addig nem valószínű, hogy az összes nem adóalanyok nyújtott szolgáltatást a fogyasztás helyén adóztassák.

⁽¹⁾ „Adóalany” ebben az esetben az a vállalkozó, akinek a szolgáltatásai HÉA-kötelesek, és általában a beérkező szolgáltatásokra kivetett HÉA-t levonhatja saját HÉA-tartozásából.

⁽²⁾ „Nem adóalany” ebben az esetben az a nem vállalkozó, általában magánszemély/végfelhasználó, akinek nincs HÉA-bevallási kötelezettsége.

4.3.5 Mindazonáltal néhány esetben el kell térni ettől az alapszabálytól.

5. Az irányelvjavaslat tartalma (a módosítások)

5.1 Eltérések az alapszabálytól

Sokan azok közül, akik az EU-ban ezzel a témával foglalkoznak, támogatják a szolgáltatások megadóztatása helyének javasolt módosítását. Több olyan észrevétel is elhangzott azonban, amely a származási ország elvének további érvényesülését és a jelenlegi általános előírások megtartását követelte.

5.2 Az új szabályozás részletei

Az alábbiakban csak azoknak a módosításoknak a rövid bemutatása következik, amelyek a szóban forgó irányelvjavaslatból következnek:

5.2.1 6. cikk – Szolgáltatások

- Az irányelvet ki kell egészíteni egy (6) bekezdéssel, amely kimondja, hogy a telephelyek közötti szolgáltatások ennek az irányelvnek az értelmében nem tekintendők szolgáltatásnak.

5.2.2 9. d) cikk – Adóalanynak számára nyújtott specifikus szolgáltatások

- A (2) bekezdés új, és a hajók, repülőgépek vagy vonatok fedélzetén a személyszállítás során az adóalanynak nyújtott éttermi és vendéglátóipari szolgáltatásnyújtás teljesítési helyét szabályozza. A szolgáltatásnyújtás teljesítési helye a személyszállítás kiindulási helye.

Így figyelembe vették azt az EGSZB által is támogatott célt, hogy ez a kérdés tisztázódjon.

- A (3) bekezdés kiegészítése hosszú távú **bérlésnek vagy lízingnek** azt a megállapodás által szabályozott rendelkezést tekinti, amely harminc napnál hosszabb időtartamra teszi lehetővé az ingó materiális javak folyamatos birtoklását vagy használatát. Ennek a szabályozásnak a célja, hogy előre elkerüljék a vitás kérdéseket (például személyautó adóalanynak történő bérbeadása azonnali igénybevételre/felhasználásra).

5.2.3 9. f) cikk – Adóalanynak nem minősülő személyek számára nyújtott specifikus szolgáltatások

- Az (1) bekezdés c) pontjának módosításával, hivatkozva a 9. g) cikk (1) bekezdésének d) pontjára, a távoktatási szolgáltatást a szabályozási körből kizárják és külön szabályozás tárgyává teszik.
- Az (1) bekezdés d) pontjába immár bekerültek az éttermi és vendéglátóipari szolgáltatások úgy, hogy a szolgáltatásnyújtás tényleges helyén kerülnek megadóztatásra.
- A (2) bekezdésben a hajók, repülőgépek vagy vonatok fedélzetén a személyszállítás során nyújtott éttermi és vendéglátóipari szolgáltatásnyújtás teljesítési helye fikatív módon a személyszállítás kiindulási helyére kerül. Így figyelembe

vették a konzultációs eljárás során elhangzott egyik elképzelést.

- Közlekedési eszközök adóalanynak nem minősülő személy részére történő hosszú távú, tehát 30 napnál hosszabb időtartamú bérbeadása esetén a teljesítés helye az a hely, ahol a szolgáltatás címzettje letelepedett, vagy ahol állandó lakóhelye, illetve szokásos tartózkodási helye van.
- Rövid távú bérbeadás (például személyautó néhány napos bérbeadása) esetén a teljesítés helye az a hely, ahol a szállítóeszközt rendelkezésre bocsátják. A konzultációk során ezt a szabályozást is üdvözölte a résztvevők többsége.

5.2.4 9. g) cikk – Adóalanynak nem minősülő személyek számára távértékesítéssel nyújtott szolgáltatások

- Ezt a cikket teljesen átdolgozták. A 9. g) cikk (1) bekezdésében felsorolt szolgáltatásokat ott nyújtják, ahol a szolgáltatás címzettje letelepedett, illetve állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van.

A konzultáció során ezt a szabályozást a hozzáadottértékadóval összefüggő kötelezettségek teljesítéséhez szükséges aránytalan adminisztrációs ráfordítás miatt rendkívül negatívan értékelték. Ezért az „egyablakos” mechanizmus bevezetésének követelményét e szabályozás előfeltételének tekintették.

- Az EGSZB indítványozza, hogy a szóban forgó cikk alá tartozó szolgáltatásokat még pontosabban határozzák meg.

5.2.5 9. h) cikk – Adóalanynak nem minősülő személyek számára közvetítő szervezet által nyújtott szolgáltatások

- Ez a módosítás egyértelművé teszi, hogy egy közvetítő szervezet által nyújtott szolgáltatás teljesítési helye az a hely, ahol a 9. a) – 9. g) cikkek és a 9. i) cikk rendelkezéseinek megfelelően a fő ügyletet lebonyolítják.

5.2.6 9. i) cikk – A Közösségen kívüli, adóalanynak nem minősülő személyek számára nyújtott szolgáltatások

- Itt az előzőekben említett, a 9. g) cikkben történt törlések által került sor módosításokra.

5.2.7 9. j) cikk – A kettős adózás elkerülése

- Az elektronikus kereskedelem, a távközlési szolgáltatások és a rádió- és televízió-közvetítések terén az Európai Unió kivül letelepedett szolgáltató által nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó szabályozás a szolgáltatás teljesítési helyének meghatározásánál a jövőben is változatlan marad. Továbbra is az a tagállam az irányadó, amelyben a nem adóalanynak minősülő ügyfél letelepedett, vagy az a tagállam, amelyben a szolgáltatást ténylegesen igénybe veszik.

Mivel a vonatkozó előírásokat a jövőben a 9. g) és 9. h) cikk tartalmazza majd, az eddigi h), j) és l) pontokat el kell hagyni.

5.2.8 A 22. cikk (6) bekezdésének b) pontja a 28. h) cikk szövege szerint – az összesítő bevallás kibővítése

– A cikk szövegének tervezett módosítása előírja, hogy a forgalmiadószámmal rendelkező adóalanyonként benyújtott összesítő bevallást bővítsék ki a szolgáltatásokból származó meghatározott ügyletekkel. Itt a forgalmiadószámmal rendelkező címzetteknek nyújtott egyéb szolgáltatásokról, az (5) albekezdésben megnevezett ügyletekről van szó, valamint az adóalanyok minősülő ügyfelekről, amelyeknek a szolgáltatást nyújtó a 9. cikk (1) bekezdésének feltételei alapján nyújtott szolgáltatást.

5.2.9 Formai módosítások

Az iméntiekben túl lényegében formai módosításokról van szó, amelyek vonatkozásában elegendő utalni a módosított javaslatokhoz kapcsolódó magyarázatok 2.12. pontjára.

6. Saját javaslatok és megjegyzések

6.1 A szolgáltatás teljesítésének helye adóalanyok minősülő személyek nyújtott szolgáltatás esetén

6.1.1 Az EGSZB üdvözlöi a fordított adózási eljárás vállalkozók szintjén történő tervezett kiterjesztését, tehát az adóalanyok közötti szolgáltatáscsere kiterjesztését.

6.1.2 Ennek előfeltétele mindazonáltal, hogy a fordított adózási eljárást a részt vevő személyek minden ügylet esetén gond nélkül végre tudják hajtani. Ez akkor lehet problematikus, ha a szolgáltató vállalkozó az ügylet megítélését a forgalmi adóra vonatkozó előírások, a teljesítés helye, az adókötelettség, illetve a szolgáltatás címzettjének esetleges adómentessége vonatkozásában átháríthatja a szolgáltatás címzettjére anélkül, hogy annak lehetősége lenne ezeknek az adatoknak a megbízható felülvizsgálatára.

6.1.3 A vállalkozásokat meg kell kímélni a további jelentős nyilatkozattételi és nyilvántartási kötelezettségektől. Feltétlenül szükséges, hogy az Unióban minden vállalkozónak lehetősége legyen megbízhatóan tisztázni, hogy a szolgáltatást igénybe vevő, másik EU-tagállamban letelepedett vállalkozó/adóalany köteles-e a szóban forgó ügylettel összefüggésben a fordított adózási eljárás alkalmazására. A szolgáltatást nyújtó vállalkozó számára keletkezett felesleges felelősség a forgalmiadó-kötelezettség megfordulásának – utólagos – meghíúsulása esetén az egész rendszerre káros lenne, és ahhoz vezetne, hogy ezt a rendszert az érintett körök nem fogadják el.

6.2 Adóalanyok nem minősülő személyeknek nyújtott szolgáltatások

6.2.1 Amennyiben egy szolgáltató vállalkozó/adóalany nem adóalanyként nyújt szolgáltatást, a fordított adózási eljárás alkalmazása eleve nem jön szóba. Ez azt jelentené, hogy akkor, ha a fogyasztási hely szerinti adóztatás érvényesül, a másik tagállam vállalkozójának regisztrálnia kellene magát a szolgáltatás helye szerinti államban, és teljesítenie kellene az ottani hozzáadottértékadó-kötelezettségeket. Ennek az adminisztrációs tehernek a csökkentése érdekében, és azért, hogy a Közösségen belül az üzleti forgalom akadályozását minimalizálják, bürokráciamentes szabályozásra van szükség.

6.2.2 A regisztrációs kötelezettség jelentős többletfordítást, költséget jelent, és egyes esetekben oda vezet, hogy az adóköteles vállalkozó lemond az adott szolgáltatás nyújtásáról. Ezáltal azonban éppen hogy nem valósul meg a belső piac nyitása és a vállalkozások összes uniós tagállamban érvényesülő versenyegyenlősége, ehelyett a nem ugyanabban az államban letelepedett uniós vállalkozók a szolgáltatást nyújtó belföldi vállalkozókhoz képest komoly akadályokba ütköznek. Ez azonban nincs összhangban a kereskedelmi korlátok megszüntetésére irányuló érdekekkel. Ezért a nem adóalanyok minősülő személyek esetében a fogyasztási helyen alapuló adóztatás csak akkor lehetne felvállalható, ha a javasolt egyablakos mechanizmus problémamentesen, gyorsan és kifogástalanul működik. Csak így lehetne elvárni a vállalkozóktól, hogy adott esetben mind a 25 tagállamban adóköteles szolgáltatást nyújtsanak, anélkül hogy fennállna a fordított adózási mechanizmus lehetősége. Egyébként fennállna annak a veszélye, hogy épp az ellenkező hatás lép fel, vagyis az EU belső piacáról kiszorulnak a kis- és középvállalkozások.

7. Előzetes HÉA-elszámolási eljárás

7.1 Ugyanez érvényes a HÉA-kötelezettség egyszerűsítésére az előzetes HÉA-elszámolási eljárás keretében. Az előzetes adóelszámolásnál felmerülő ismert problémák különösen a kisebb összegek esetén ahhoz vezetnek, hogy a vállalkozónak meg kell fontolnia, „megéri-e” a külföldi adóhatóság felé kérelmet benyújtani, vagy nem sokkal kedvezőbb-e számára, ha az őt megillető visszatérítési igényről már az elején teljes mértékben lemond. Ezzel azonban gyakorlatilag megsérti a 6. HÉA-irányelv alapjául szolgáló elvet, nevezetesen az adóelőlegek levonásának lehetőségét.

Ezen túlmenően az EGSZB úgy látja, hogy a hozzáadottértékadó teljes és egyenletes kivetéséért tett erőfeszítéseken egyes államokban még sokat kell javítani.

7.2 Ezért biztosítani kellene, hogy az Európai Bizottság által az egyablakos rendszer bevezetése keretében kifejlesztett javaslatokat megvalósítsák, és igazolják a rendszer hatékonyságát.

Brüsszel, 2006. május 17.

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság

elnöke

Anne-Marie SIGMUND